

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0513
(mr. J. van der Groen, voorzitter, prof. mr. M.L. Hendrikse, mr. D.P.C.M. Hellegers,
leden en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 24 juli 2020
Ingediend door : De consument
Tegen : American Express Europe S.A., mede kantoorhoudende te Amsterdam, verder te noemen
AMEX
Datum uitspraak : 9 juni 2021
Aard uitspraak : Bindend advies
Uitkomst : Vordering afgewezen

Samenvatting

Overkreditering. Behandelbaarheid. AMEX heeft de consument eind december 2017 een charge card verstrekt. Met deze card kon de consument betalingen doen bij bedrijven die de kaart accepteren. Er is geen bestedingslimiet afgesproken. Het openstaande bedrag wordt maandelijks op de betaalrekening van de consument bij haar bank geïncasseerd. Consument heeft van 29 december 2017 tot en met 6 februari transacties gedaan met de card van totaal € 7.547,60. Dit bedrag is door de consument niet voldaan aan AMEX waarna AMEX een gerechtelijke procedure heeft gestart om deze vordering te innen. De burgerlijke rechter heeft de consument veroordeeld tot terugbetaling van het openstaande bedrag. De consument heeft zich, bij monde van haar gemachtigde, bij Kifid beklaagd over de handelwijze van AMEX en een beroep gedaan op overkreditering. AMEX heeft zich tegen de klacht verweerd en daarbij ook een beroep gedaan op niet-behandelbaarheid van de klacht. De commissie heeft geoordeeld dat de klacht door haar kan worden behandeld en dat AMEX de kredietwaardigheid van de consument ontoereikend heeft getoetst. Er is echter niet komen vast te staan dat sprake is van overkreditering en de vordering van de consument kan niet worden toegewezen.

I. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument van 19 augustus en 1 oktober 2020; 3) het verweerschrift van AMEX; 4) de repliek van de consument; 5) de dupliek van AMEX; 6) de aanvullende reactie daarop van de consument en 7) de reactie van AMEX van 16 februari 2021.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

- 1.3 De consument en AMEX hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument heeft eind 2017 middels een online aanvraag een zogenoemde Flying Blue-American Express Silver Card (hierna: charge card) aangevraagd bij AMEX. Met deze charge card kon de consument betalingen doen bij bedrijven die de kaart accepteren. Het uitstaande saldo van de charge card schrijft AMEX middels incasso af van de betaalrekening van de consument bij haar bank. Er is geen bestedingslimiet afgesproken.
- 2.2 Het door de consument ingevulde online aanvraagformulier maakt onderdeel uit van het dossier. Op het aanvraagformulier heeft de consument ingevuld dat ze een bruto jaarinkomen uit loondienst heeft van € 41.000,- en in een koopwoning woont.
- 2.3 In de periode van 29 december 2017 tot en met 6 februari 2018 heeft de consument tien transacties gedaan met de charge card van in totaal € 7.547,60. Zij heeft dit openstaande bedrag niet (tijdig) ingelost. AMEX heeft daarom de card op 6 februari 2018 geblokkeerd.
- 2.4 AMEX heeft de consument gedaagd voor de kantonrechter te Amsterdam en betaling van het openstaande bedrag van € 7.547,60 gevorderd. Het dossier bevat het proces-verbaal van de mondelinge uitspraak van de kantonrechter van 19 september 2019. De vordering van AMEX is toegewezen en vermeerderd met de wettelijke rente en een vergoeding voor de (proces)kosten. AMEX heeft de vordering uit handen gegeven aan de gerechtsdeurwaarder.
- 2.5 De consument heeft zich, bij monde van haar gemachtigde, door middel van een e-mailbericht beklaagd bij de gerechtsdeurwaarder en gesteld dat sprake is van overkreditering. De gerechtsdeurwaarder heeft daarop geantwoord en gewezen op de mondelinge uitspraak van de kantonrechter en aangegeven dat haar cliënte (AMEX) eventuele rechtsmaatregelen met vertrouwen tegemoet zal zien. De consument heeft zich vervolgens bij Kifid beklaagd.

De klacht en vordering

- 2.6 Aan de consument is door AMEX onterecht een krediet in de vorm van een charge card verstrekt. Zij leeft van een uitkering. Ten tijde van het aangaan van het krediet heeft AMEX de kredietwaardigheid van de consument niet getoetst. AMEX heeft de consument daarom in strijd met het verbod op overkreditering ex artikel 4:34 Wet op het financieel toezicht (Wft) het krediet verstrekt.

Als AMEX de financiële gegevens van de consument had onderzocht had zij geconcludeerd dat de consument niet in aanmerking komt voor een dergelijk krediet gelet op het inkomen. De consument heeft ter onderbouwing van dit standpunt de jaaropgaven 2015, 2016 en 2017 ingediend. Daaruit volgt dat de consument over deze periode een inkomen uit vroegere dienstbetrekking genoot in de vorm van een WIA-uitkering. Haar fiscale jaarloon bedroeg respectievelijk € 24.370,-, € 24.778,- en € 25.227,-. De consument vordert dat AMEX wordt verplicht het openstaande bedrag (gedeeltelijk) kwijt te schelden.

- 2.7 In die procedure voor de rechtbank waarin op 19 september 2019 mondeling uitspraak is gedaan, is nimmer de overkreditering aan de orde geweest. De consument is daar in persoon verschenen, zonder gemachtigde. Zij was niet bekend met het begrip overkreditering. Zij had ook geen gemachtigde of advocaat die dit namens haar kon inbrengen. Het onderwerp van deze klacht (overkreditering) heeft niet geleid tot een beslissing van de rechter en kan door Kifid worden behandeld.

Het verweer

- 2.8 Als meest verstrekkende verweer heeft AMEX aangevoerd dat nu de kantonrechter te Amsterdam zich over de kwestie heeft uitgelaten en daarover een definitief oordeel heeft gegeven de commissie de klacht niet kan behandelen gelet op (i) art. 2 lid 1 sub b van haar reglement. De consument heeft er zelf voor gekozen zich in de procedure voor de kantonrechter niet door een advocaat of gemachtigde te laten bijstaan dit komt voor haar eigen rekening en risico. Daarnaast (ii) heeft de consument de klacht niet eerst voorgelegd aan AMEX zoals in artikel 3 van het reglement is voorgeschreven. De klachtenprocedure is niet gevolgd zodat de commissie ook om die reden de klacht niet kan behandelen.
- 2.9 AMEX heeft kort en zakelijk weergegeven de volgende inhoudelijke verweren aangevoerd. Ten eerste is de wet- en regelgeving ten aanzien van overkreditering op grond van artikel 1:20 lid 1 sub e Wft niet van toepassing op het product waar het in het onderhavige geval om gaat.
- 2.10 Voor zover het product niet is uitgesloten voor toepassing van deze wet- en regelgeving voert AMEX het volgende aan. AMEX heeft bij het beoordelen van de aanvraag op de juistheid van de gegevens die de consument heeft aangeleverd vertrouwd. De consument heeft het online aanvraagtraject doorlopen en daarbij een bruto jaarinkomen uit loondienst opgegeven van € 41.000 en dat ze een koophuis bewoont. AMEX heeft een BKR check gedaan, dat bracht geen ongewone zaken aan het licht. AMEX had geen aanleiding te veronderstellen dat het verstrekken van de charge card niet passend was voor de consument.

- 2.11 De consument heeft in een relatief korte tijd een aantal transacties gedaan met de charge card waarbij zij luxe goederen en diensten heeft afgenomen welke bedragen zij binnen een maand zou moeten terugbetalen. De consument wist, althans moest redelijkerwijs begrijpen dat het afnemen van dergelijke luxe goederen en diensten met haar inkomen haar in de problemen zou brengen. Zodra er signalen binnenkwamen dat deze transacties niet werden voldaan binnen de daarvoor gestelde termijn heeft AMEX de charge card geblokkeerd voor verdere transacties. Nu blijkt dat de consument kennelijk onjuiste gegevens heeft aangeleverd om het product te bemachtigen. Dit dient voor haar eigen rekening en risico te blijven.
- 2.12 De vordering van de consument ziet op kwijtschelding van het totale openstaande bedrag na de uitspraak van de rechter dan wel een gedeeltelijke kwijtschelding. Zij heeft geen krediet- en vertragsvergoeding of andere kosten betaald ten aanzien van het krediet. AMEX heeft alleen het totaalbedrag van de door de consument verrichte transacties opgeëist. Indien al sprake zou zijn van overkreditering ziet de schade niet op de ingestelde vordering.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of AMEX de op haar rustende verplichting om te waken voor overkreditering jegens de consument heeft geschonden en ertoe gehouden kan worden het totale openstaande bedrag dan wel een gedeelte hiervan kwijt te schelden. Het meest verstrekkende verweer van AMEX houdt in dat de klacht van de consument niet behandelbaar is. De commissie beoordeelt eerst of zij bevoegd is om de klacht in behandeling te nemen voordat zij – als de klacht voor behandeling in aanmerking komt – zich uitspreekt over de gegrondheid van de klacht.

Behandelbaarheid, zoals opgenomen in overweging 2.8 onder (i) en (ii)

- 3.2 In artikel 2 lid 1, onder b van het reglement staat:

2.1 De Geschillencommissie behandelt een Klacht niet voor zover:

(...)

b) de Klacht tot een beslissing heeft geleid van een rechter, (...).

In artikel 3 lid 1 van het reglement staat:

3.1 De Geschillencommissie kan een Klacht alleen behandelen als Consument deze eerst heeft voorgelegd aan de Financiële dienstverlener(s) op wie de klacht betrekking heeft en de (interne) klachtprocedure heeft gevolgd die de Financiële dienstverlener voorschrijft. Als Consument dat niet heeft gedaan, neemt de Geschillencommissie de klacht (nog) niet in behandeling.

Zij wijst Consument daarop en stuurt, tenzij Consument daartegen bezwaar maakt, de Klacht door aan de Financiële dienstverlener(s) ter behandeling in de (interne) klachtprocedure die de Financiële dienstverlener voorschrijft. Als Consument bij het voorleggen van zijn Klacht aan de Financiële dienstverlener de aldaar geldende procedure niet heeft gevolgd, kan de Geschillencommissie verlangen dat hij dit alsnog doet.

Ten aanzien van het door AMEX opgeworpen verweer aangeduid als (i) overweegt de commissie als volgt. Het proces-verbaal van de mondelinge uitspraak van 19 september 2019 van de rechtbank Amsterdam maakt onderdeel uit van het dossier. In die procedure heeft AMEX verzocht om veroordeling van de consument tot het betalen van het openstaande kredietsaldo van € 7.547,60. De consument heeft aangevoerd dat zij in betalingsonmacht verkeert. De rechter heeft geoordeeld dat de consument de transacties die zij heeft verricht met de charge card dient terug te betalen en dat haar betalingsonmacht de betalingsverplichting die zij heeft niet wegneemt. De vordering die is ingesteld door AMEX is door de rechter toegewezen.

- 3.3 Deze procedure bij de rechter ging over een *betalingsachterstand* waarbij de consument kennelijk als enig verweer heeft aangevoerd dat zij in betalingsonmacht verkeerde. AMEX heeft met deze procedure een executoriale titel verkregen om het openstaande kredietsaldo op de consument te verhalen. Hiermee is tussen partijen een beslissing gewezen over de betalingsverplichtingen van de consument volgend uit de rechtsbetrekking. Voor de commissie is onvoldoende komen vast te staan dat de gerechtelijke procedure dezelfde klacht betreft als het onderhavige geschil waarbij de consument AMEX verwijt niet te hebben voldaan aan haar verplichting om te waken voor *overkreditering*. In tegenstelling tot het standpunt van AMEX oordeelt de commissie dat de consument niet kan worden tegengeworpen dat zij ten tijde van de procedure bij de rechtbank geen vordering in reconventie heeft ingesteld op grond van overkreditering dan wel een professioneel gemachtigde in de arm heeft genomen om haar te vertegenwoordigen en dit op te werpen. Het staat een partij immers vrij om dit punt in een aparte procedure aan de orde te stellen en ook is het een partij in een procedure bij de kantonrechter toegestaan om zelf verweer te voeren.
- 3.4 Ten aanzien van het door AMEX opgeworpen verweer aangeduid als (ii) oordeelt de commissie als volgt. Uit het dossier blijkt dat de gemachtigde van de consument zich op 16 juli 2020 namens haar bij de gerechtsdeurwaarder heeft beklagd over de vermeende overkreditering door AMEX. Als reactie daarop heeft de gerechtsdeurwaarder verwezen naar de mondelinge uitspraak van de rechter en aangegeven dat AMEX eventuele rechtsmaatregelen met vertrouwen tegemoet zal zien. Hierna heeft de gemachtigde zich namens de consument bij Kifid beklagd.

De commissie acht het aannemelijk dat gelet op de reactie van de gerechtsdeurwaarder in het onderhavige geval de gemachtigde het bericht van de gerechtsdeurwaarder heeft opgevat als afwijzing van de klacht van de consument door AMEX. De vraag of deze conclusie gegrond was zal de commissie in dit geval achterwege laten gelet op de daaropvolgende proceshouding van partijen. In de procedure bij Kifid hebben beide partijen inhoudelijk gereageerd. De commissie heeft daaruit geconcludeerd dat zij de procedure bij Kifid wensen voort te zetten. Daarbij is het niet aannemelijk dat het doorlopen van de klachtenprocedure bij AMEX tot een ander standpunt ten aanzien van de klacht zou hebben geleid. Nu het hier bovenstaande meebrengt dat de commissie de onderhavige klacht in behandeling kan nemen zal de commissie hierna een inhoudelijk oordeel geven over de klacht.

Inhoudelijk oordeel

- 3.5 De consument heeft zich op het standpunt gesteld dat er sprake is van overkreditering bij het verstrekken van de charge card door AMEX. Met ‘overkreditering’ wordt de situatie bedoeld waarin de kredietverstrekker aan de consument een krediet heeft verstrekt waarvan de lasten, gelet op de financiële situatie van de consument, onverantwoord zijn. De zorgplicht te waken voor overkreditering verplicht kredietverstrekkers ertoe voorafgaand aan het sluiten van de overeenkomst met consumenten inlichtingen in te winnen met betrekking tot hun inkomens- en vermogenspositie zodat overkreditering wordt voorkomen (onderzoeksplicht). Deze verplichting vindt haar oorsprong in de opvatting dat de kredietverstrekker in de regel beter in staat wordt geacht dan een kredietvragende consument om de gevolgen van de kredietverstrekking te overzien, en om te beoordelen of de consument in staat zal zijn en blijven de lasten van dat krediet te dragen.
- 3.6 Een schending van de onderzoeksplicht door de kredietverstrekker levert geen zelfstandige onrechtmatige daad op, maar is een middel om eventuele overkreditering te kunnen vaststellen. Deze schending levert pas een onrechtmatige daad op wanneer als gevolg van een nagelaten onderzoek daadwerkelijk sprake is geweest van overkreditering.¹ Indien blijkt dat sprake is van overkreditering geldt als uitgangspunt dat een kredietverstrekker het verschaffen van een krediet aan een consument dient te weigeren. Dit is thans neergelegd in artikel 4:34 Wft.
- 3.7 Partijen zijn verdeeld over de vraag of artikel 4:34 Wft van toepassing is op de tussen partijen gesloten overeenkomst.

¹ Zie Hoge Raad 16 juni 2017, ECLI:NL:HR:2017:1107, overweging 4.4.2, te vinden op www.rechtspraak.nl

AMEX heeft aangevoerd dat dat niet zo is en zij heeft verwezen naar artikel 1:20 Wft waarin nader wordt gespecificeerd in welke gevallen de Wft niet van toepassing is. Zo luidt lid 1 sub e van deze bepaling:

“Deze wet is niet van toepassing op: (...) financiële diensten met betrekking tot krediet (...) dat binnen drie maanden dient te worden afgelost en terzake waarvan slechts onbetekenende kosten aan de consument in rekening worden gebracht”.

De term ‘aan de consument in rekening worden gebracht’ legt de commissie zo uit dat bedoeld wordt dat er slechts onbetekenende kosten zijn *bedongen*. Een andere uitleg zou naar het oordeel van de commissie afbreuk doen aan het doel van de wetgever, te weten het waarborgen van een uitgebreide bescherming van de consumenten.

- 3.8 Het uitstaande saldo op de charge card van de consument diende iedere maand te worden ingelost. De vraag is of sprake is van onbetekenende kosten ten aanzien van de charge card. Uit de rekeningoverzichten van de charge card volgt dat het totale uitstaande saldo € 7547,61 is. Door AMEX zijn over dit uitstaande saldo kosten in rekening gebracht ad € 446,24. Deze kosten bestaan uit boetes voor te late betaling en storeringskosten voor mislukte incasso’s door AMEX op de betaalrekening van de consument.
- 3.9 De commissie overweegt dat voor de vaststelling of kosten al dan niet onbetekenend zijn, sprake moet zijn van kosten die een consument maakt in relatie tot het krediet. Het begrip ‘totale kosten van het krediet voor de consument’ moet ruim worden opgevat.² Het omvat zowel de kosten in verband met de kredietverkrijging als die in verband met het gebruik ervan in de tijd. Het ziet op ‘vergoedingen van welke aard ook, die de consument in verband met de kredietovereenkomst moet betalen en die de kredietgever bekend zijn’, welke vergoedingen ‘ook de kosten in verband met nevendiensten met betrekking tot de kredietovereenkomst’ omvatten. Dat bepaalde kosten ‘optioneel’ zijn (dus de consument deze kosten niet ‘hoeft’ te maken maar dat ze het gevolg zijn van een keuze), maakt niet dat ze niet tot de totale kosten van het krediet behoren.³
- 3.10 Wat onbetekenende kosten zijn is niet in de wet vastgelegd. Bedongen niet nakomingskosten maken in beginsel deel uit van de totale kosten van het krediet.⁴

² Zie arrest van het HvJ EU van 16 juli 2020 nr. C-686/19, ECLI:EU:C:2020:582, overweging 30, te vinden op www.eur-lex.europa.eu

³ Zie rechtbank Noord-Holland van 7 oktober 2020, overweging 2.7, ECLI:NL:RBNHO:2020:8174

⁴ Zie rechtbank Rotterdam van 2 juli 2015, ECLI:NL:RBROT:2015:4569, overweging 3.7

De Autoriteit Financiële Markten beschouwt kosten in relatieve zin onbetekenend als zij maximaal 1% van de krediet som op jaarbasis bedragen en onbetekenend in absolute zin indien de kosten maximaal € 40,- op jaarbasis bedragen.⁵ In het onderhavige geval is niet gebleken dat het gaat om onbetekenende kosten. Op het uitstaande saldo van € 7547,61 heeft AMEX in totaal € 446,24 aan kosten in rekening gebracht in de periode van 30 december 2017 tot en met 17 maart 2018. De regels van het consumentenkrediet zijn daarom naar het oordeel van de commissie in het onderhavige geval wel van toepassing. AMEX heeft de hiervoor genoemde kosten uiteindelijk niet opgeëist. Dit gegeven doet volgens de commissie echter niet af aan de beoordeling of er sprake is van onbetekenende kosten. Immers, ook deze bedongen niet nakomingskosten maken in beginsel deel uit van de totale kosten van het krediet.

- 3.11 Uit de Europese Richtlijn Consumentenkrediet (Richtlijn), welke bepalingen in 2011 in de Nederlandse wetgeving zijn opgenomen, volgt dat de kredietgever gehouden is informatie in te winnen bij de kredietaanvrager over diens financiële positie.⁶ Het Europese Hof van Justitie heeft geoordeeld dat de Richtlijn op dit punt aldus moet worden uitgelegd dat het er zich enerzijds niet tegen verzet dat de kredietwaardigheid van de consument enkel op basis van door deze laatste verstrekte informatie wordt beoordeeld, mits het om toereikende informatie gaat en gewone verklaringen van de consument vergezeld gaan van bewijsstukken, en het anderzijds de kredietgever niet de verplichting oplegt om de door de consument verstrekte informatie systematisch te controleren.⁷
- 3.12 De commissie is van oordeel dat op grond van de wettelijke verplichting en de door het Europese Hof van Justitie gegeven uitleg van deze verplichting AMEX gehouden was om voor de totstandkoming van de kredietovereenkomst inzake de kredietwaardigheid zodanige informatie in te winnen, onderbouwd door bewijsstukken zoals loonstroken, en geen kredietovereenkomst aan te gaan indien zij niet over deze stukken beschikte of uit deze stukken zou blijken dat een kredietovereenkomst voor de consument onverantwoord zou zijn. De commissie stelt vast dat bij de online aanvraag voor de charge is gevraagd naar het bruto jaarinkomen van de consument. Door haar is daarbij € 41.000,- opgegeven. AMEX heeft een BKR-check verricht waaruit – onbetwist – geen bijzonderheden zijn gebleken. Op basis van het voorgaande is de charge card, zonder afgesproken betaallimiet, verstrekt.

⁵ Dit standpunt is gepubliceerd op de website van de Autoriteit Financiële Markten, www.afm.nl

⁶ Richtlijn 2008/48/EG van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten, te vinden op www.eur-lex.europa.eu

⁷ Zie arrest van het HvJ EU van 18 december 2014, ECLI:EU:C:2014:2464, overweging 39

- 3.13 De commissie is van oordeel dat dit in beginsel niet voldoende is voor een correcte kredietwaardigheidstoets. Naar het oordeel van de commissie heeft AMEX niet zorgvuldig gehandeld door de consument een charge card te verstrekken zonder nadere gedocumenteerde informatie in te winnen over haar financiële positie, anders dan de vraag naar het inkomen zoals opgenomen in het online aanvraagformulier en de BKR-check.
- 3.14 De volgende vraag is echter of de vordering van de consument kan worden toegewezen. Deze vordering houdt in dat (een gedeelte van) het openstaande bedrag (de hoofdsom van het openstaande krediet en hetgeen de consument toe is veroordeeld door de rechter) door AMEX dient te worden kwijtgescholden. De commissie oordeelt dat deze vordering niet kan worden toegewezen.
- 3.15 Hoewel verantwoordelijkheid om te waken voor overkreditering bij AMEX ligt, is het aan de consument om te onderbouwen en zo nodig te bewijzen dat de bank zich als kredietverstrekker schuldig heeft gemaakt aan zodanige overkreditering dat daardoor de consument schade heeft geleden.⁸ De commissie is van mening dat het gevorderde niet kan worden toegewezen. Hiervoor acht de commissie van belang dat de consument niet heeft aangetoond dat haar gelet op haar financiële situatie dit krediet haar niet mocht worden verstrekt. Het enkele feit dat de consument inkomen had uit een (WIA-)uitkering is daarvoor onvoldoende. Verder is van belang dat AMEX geen kosten voor het krediet in rekening heeft gebracht en alleen de hoofdsom heeft opgeëist. Waarom de hoofdsom als vertrekpunt dient voor de vordering is door de consument niet voldoende onderbouwd. De schade uit overkreditering is naar de mening van de commissie in beginsel de betaalde kosten en rente voor het krediet.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

⁸ Zie onder Kifid GC nrs. 2014-167, 2017-564 en 2020-292

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.